

פעולה ליום השואה לשבט גלעד-

כ"ז ניסן תשפ"ב

מה צריך להביא?

- שוקולד
- כיסויי עיניים
- קערה עם חול
- ? טושים/ אבנים

מערך:

- בתחילת הפעולה עושים סבב מה כל אחת עשתה בשביל יום השואה (טקס בביה"ס, הדליקה נר וכו')

- מחלקים לכל אחת קוביית שוקולד והיא צריכה לשמור את זה הכי הרבה זמן בלי לאכול. בסוף הפעולה בודקים מי הצליחה לשמור על זה.

- דג מלוח אבל אומרים לסופרת שתעשה את זה ארוך מהרגיל (מסר: להבין כמה היה קשה להחזיק את עצמך ולא לזוז)

- מחלקים לזוגות- אחת עם כיסוי עיניים ואחת שמדברת עם עיניים פתוחות. זאתי עם העיניים הפתוחות צריכה להדריך את השנייה להגיע ליעד מסוים (או חפץ כלשהו)

- מביאים קערה עם חול ולבקש מהם לספור את הגרגירי חול. כשהם מתייאשות ומבינות שזה בלתי אפשרי- מסבירים שזה ממחיש את הכמות העצומה והלא מובנת של היהודים שנספו

? בעזרת טושים/ אבנים שמים בצד אחד ערמה ובצד השני מגן דוד. לוקחים טוש אחד מכל צד ושואלים אותן איפה יותר מרגישים את החסר- בערימה או במגן דוד? כשמוציאים חלק מעם זה הרבה יותר מורגש משמוציאים מסתם קבוצה של אנשים.

סיכום:

בפעולה ניסינו קצת טיפה אבל ממש טיפה להבין את הטלאות שהם עברו. למרות שזה אף פעם לא יגיע לאותם רמות. ראינו שהיה לנו קשה להתאפק עם לאכול את השוקולד, שזה קשה לעמוד ולא לזוז הרבה זמן (דג מלוח). גם ראינו שזה קשה ללכת בחוסר וודאות אחרי מישהו שלא רואים ושהיהודים בשואה סמכו אך ורק על הקב"ה- האמונה הזאת היא מה שהחזיקה אותם בחיים (זוגות). המספר של היהודים שנספו לא נקלט בכלל, זה הזוי (חול).